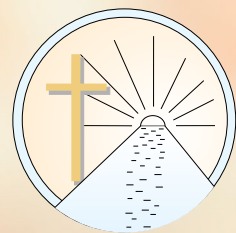

SIONS

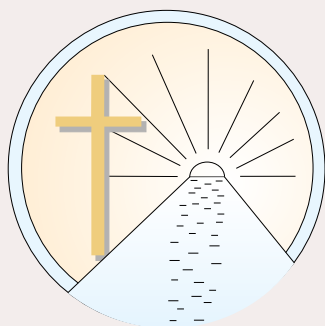
Missionstidning

Nr 6-7/2025

Gräs torkar bort,
blomster vissnar,
men vår Guds ord
förblir i evighet.

Jesaja 40:8

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Ida Snellman, Kristian Gädd-
näs, Magnus Enlund, Eva
Hagnäs, Karl-Henrik Snellman,
Joel Ahlvik

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 6-7/2025

REDAKTÖRENS HÄLSNING Creeds or deeds
– trosbekännelser eller gärningar? 4-6

När tron ifrågasätts 6-7

Den sanne Kristus 8-9

Förföljelsen av kristna tilltar 10-13

BARNATRO Gud ser dig 14-15

UNGDOMSFLIK Vad skall vi med buden till? 16-18

VARDAGSTRO Det lilla ordet förlåt 19

Anden 20-21

Bibeltrogen verksamhet
i svenska Österbotten 22-23

En vänlig grönskas rika dräkt 24-25

Sommarmöte i Kållby 26-29

30-årsjubileum i Jaama kyrka – rapport
från resa till Ryssland 6-9.12.2024 30-31

Kyrkfolket (Kirkkokansas) teologiska symposium
i Ryttylä 8-9.4.2025 32-33

Annonser och information om
prenumerationer 34-35

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Stora katekesen / De tio budens avslutning

Så hava vi nu i de Tio buden en skön sammanfattning av gudomliga tankar om vad vi skola göra, för att hela vårt liv skall behaga Gud; här är den sannskyldiga källan, ur vilken allt måste framvälla, och den rätta kanalen, genom vilken allt måste strömma, som skall gälla som verkligt goda gärningar: så nämligen att med åsidosättande av de Tio buden intet verk och intet sinnelag kan vara Gud välbehagligt, det må nu i världens ögon te sig aldrig så stort och kostligt ...

Härav ser man nu än en gång, huru högt dessa tio bud förtjäna att upphöjas och prisas framför alla stånd, bud och verk, som

man eljest lär och förkunnar. Ty här kunna vi trotsa och säga: låt alla visa och helgon träda fram och försöka, om de kunna åstadkomma ett verk, jämförligt med dem som innehållas i dessa bud, vilka Gud med sådant allvar inskräper och anbefaller under hot om sin strängaste vrede och bestraffning, och till vilka han dessutom fogar så härliga löften om att överhoppa oss med allt gott och all välsignelse. Därför bör man ock framför allt annat undervisa om dessa bud samt hålla dem högt och i ära såsom den högsta skatt, av Gud förlänad. ✚

HELGSAMMANKOMSTER

1.6 Risöhall
8.6 Pingstmöte, Bosund
15.6 Flynnängen
22.6 Midsommarhelg, Skutnäs
29.6 Närvilä

6.7 Näs
13.7 Essemöte, Punsar
20.7 Risöhall
27.7 Skutnäs

Kommande helgdagar

Sjätte söndagen efter påsk (Exaudi) • Joh 15:26–16:4 • *Väntan på den Helige Ande*
Pingstdagen • Joh 14:23–29 • *Den heliga Andens utgjutande*
Treenighetssöndagen • Joh 3:1–15 • *Den dolde Guden*
Midsommardagen (Johannes Döparens dag) • Luk 1:57–66 • *Vägröjaren*
Andra söndagen efter pingst • Luk 16:19–31 • *Förgängliga och oförgängliga skatter*
Tredje söndagen efter Pingst • Luk 14:16–24 • *Kallelsen till Guds rike*
Fjärde söndagen efter Pingst • Luk 15:1–10 • *Förlorad och återfunnen*
Femte söndagen efter Pingst • Luk 6:36–42 • *Var barmhärtiga*
Apostladagen • Luk 5:1–11 • *I Herrens tjänst*
Sjunde söndagen efter Pingst • Matt 5:20–30 • *Kärlekens lag*

» *Creeds or deeds?* «

TROSBEKÄNNELSER ELLER GÄRNINGAR?

I USA HAR DET TIDIGARE förts en diskussion om vad som är den rätta tyngdpunkten i en kristens liv. Den förkortades med uttrycket *creeds or deeds*. Diskussionen var inte alltid häftig, vilket också framgår av att man kunde leka med orden på ett vänligt sätt. I centrum för orden låg frågan om den dogmatiska förståelsen av tron enligt bekännelserna (*creeds*, trosbekännelser) i motsats till att leva ut den kristna tron i det dagliga livet (*deeds*, gärningar). Dessa två aspekter betonades på olika sätt av olika grupper.

Debattdeltagarna kunde byta plats på orden för att betona sin egen syn. Ofta lade man till ordet *not* (inte) i uttrycket: *Deeds, not creeds* (Gärningar, inte trosbekännelser). Hur och i vilken ordning ordparet uttalades markerade också gränserna mellan olika samfund. Jag anser att diskussionen var fruktbar, eftersom den tvingade kristna att ännu en gång undersöka grunderna för sin tro och sitt trosliv.

DISKUSSIONEN I FINLAND

En liknande diskussion förs i Finland, men betydligt lugnare. Inledningsvis har motståndningarna stått mellan lutheraner och frikyrkor, men debatten har också pågått inom lutherdomen; till och med inom vår egen väckelserörelse. Diskussionerna i Finland har varit mer nyanserade och mångfacetterade än den amerikanska debatten.

Med frikyrkor avser jag främst Finlands frikyrka, Pingstkyrkan och Metodistkyrkan. Alla dessa har, på grund av sin historiska bakgrund, haft en starkare karismatisk grundton i sin verksamhet. I den amerikanska diskussionen representerade karismatiken ofta en betoning på att leva ut tron snarare än att fokusera på dess dogmatiska innehåll (*Deeds, not creeds*). Läran sågs som begränsande och som en faktor som skilde olika religiösa grupper från varandra, varför den gärna tonades ned eller förminskades. Samma argument har varit centrala i den inhemska debatten och hörs fortfarande från vissa populariserande lärare.

Den sida som betonar trosbekännelsernas och dogmatikens betydelse för troslivet (*creeds and deeds*, oftast lutherska väckelserörelser) har påpekat att karismatiska uttryck såsom »Läran skiljer, tron förenar«, »Trosbekännelser skiljer kristna åt«, »Jesus predikade inte lära utan botade sjuka« och så vidare i sig själva utgör dogmatiska bekännelsesatser. Trots deras skenbara enkelhet har de en tydlig dogmatisk struktur i bakgrunden. Strukturen är dock inte synlig i själva satsen, vilket gör att budskapet lätt kan föras vidare. När man väl har »köpt« en sådan till synes enkel sats, upptäcker man senare att den inte bara är en kort fras – bakom den döljer sig en hel dogmatisk konstruktion, där filosofi och mänskligt resonemang kan ha lika stor del som Bibeln

själv. En sådan sats kan endast fungera om den stöds av sin egen dogmatiska struktur; utan den är den bara en from fras.

CREEDS ELLER DEEDS?

KANSKE ÄNDÅ BÅDA TILLSAMMANS

Jesus gav sina lärjungar en lära. Han hade själv en tydlig förståelse av vem han var och varför han hade kommit (kristologi). Han visste vem fienden var och vad han måste göra för att befria mänskligheten, sona synden och besegra döden (försoningslära). Han hade också en klar plan för hur han skulle förmedla frälsningen vidare, så att alla folk kunde bli hans lärjungar och därmed räddas (läran om evangeliet, dopet och nattvarden samt rättfärdiggörelseläran).

Av detta förstår vi att Jesus hade en tydlig troslära redan innan han handlade. Han grundade sin lära på Ordet, det vill säga på Gamla testamentets uppenbarelse. Hans lära hade alltså en källgrund att vila på. Dessutom kunde han, eftersom han var Gud, själv skapa den nya förbundets uppenbarelse, grundvalen för Nya testamentet.

Livet, det vill säga hur vi lever i tron, börjar i samma ögon-

blick som vi hör evangeliet och det får göra sitt verk.

Att leva som kristen är varken en andlig susning och glans eller en prøvotid där Jesus från himlen iakttar hur vi klarar oss. Nej, inte alls.

Kristenhetens början låg alltså i läran, det vill säga i Guds förutbestämda förståelse av sakernas gång och innehåll. Läran förenades med handlingar när Guds Son blev till i jungfru Marias liv och föddes som människa. Denna lära låg bakom Jesu födelse och frälsningsgärningar, styrde hans handlingar och gav dem deras andliga betydelse. Om detta undervisade han också sina lärjungar, både före och efter sina handlingar. Av denna utgångspunkt följer att lära och handlingar under inga omständigheter kan vara åtskilda. Om de vore det, skulle Jesu verksamhet ha framstått som ren dårskap – vilket den också gjorde för de grekiska filosoferna, eftersom de inte kände till den frälsningslära och gudsuppfattning som låg bakom hans gärningar.

LÄRA OCH LIV IDAG

När en människa som fallit från dopets nådesförbund hör predikan om Guds heliga och dömande lag, och därefter om Kristi fullständiga förlåtelse, är Kristus själv närvarande i sitt Ord. Evangeliet är inte bara information om läran, utan är självt den »nya läran« som räddar den som hör den – *»Tron kommer av predikan«* (Rom 10). Läran förenas med livet. Evangeliet skapar tro i människans hjärta genom absolut förlåtelse. Hittills har allt varit Guds verk. Gud har väckt den andligt döde till ett nytt liv genom sitt evangelium utan människans medverkan. Den döde har väckts till liv.

Livet, det vill säga hur vi lever i tron, börjar i samma ögonblick som vi hör evangeliet och det får göra sitt verk. Att leva som kristen är varken en andlig susning och glans eller en prøvotid där Jesus från himlen iakttar hur vi klarar oss. Nej, inte alls. Gamla förbundets människor klarade sig inte, och Gud ställer inte ett nytt prov för det nya förbundets folk. Gärningar, det vill säga det

heliga kristna livet, måste vila på en helt ny grund.

Och den grunden är Kristus – den verkliga tron och gemenskapen med Kristus (inte bara med den Helige Ande): *»Kristus i er, härlighetens hopp«; »Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra«; »Tack vare honom är ni i Kristus Jesus. För oss har han blivit vishet från Gud, rättfärdighet, helgelse och återlösning, för att det ska bli som det står skrivet: Den som berömmar sig ska berömma sig av Herren.«; » [...] i mig talar Kristus, som inte är svag mot er, utan är mäktig i er« (Kol 1:27; Joh 15:5; 1 Kor 1:30–31; 2 Kor 13:3).*

ANDLIG SÄKERHET FINNS I KRISTUS

Du troende, du är i Kristus och han bor i dig. Han är stark i de svaga. Tacka för din svaghet, för då får han utrymme att vara stark i dig. Du lever ett verkligt kristet liv i förening med Kristi underbara lära redan nu i din vardagstro. Även änglarna ser det och gläds. Sök inte andlig säkerhet i starka upplevelser eller genom att döpa dig pånytt. Kristus är i dig genom tron, och det räcker. I avlösningen ger Kristus förlåtelse och i nattvardens välsignade bröd och vin får du till och med äta hans sanna kropp och blod sakramentalt! Där är Guds närvaro mer verklig än du anar. Därifrån sänder han dig ut i vardagen för att tjäna din nästa genom dina gärningar. Därför säger vi: *Creeds n' deeds!* (tro och liv hör ihop). +

Vesa Pöyhtäri

När tron ifrågasätts

»KRISTENDOMEN ÄR INTOLERANT, homofob och kvinnofientlig« eller »vetenskapen har motbevisat Gud«. Dessa är citat som man stöter på i bland annat tidningsartiklar, kafferum och skolor. Kanske har du stått där, tyst, med ett leende på läpparna och en obekväm nickning, istället för att tala?

Det är lätt att vara kristen i ett samhälle där alla andra delar samma tro. Problemet uppstår när rummet förändras och alla inte delar samma övertygelse. Ibland befinner vi oss i en situation då någon ställer en fråga. Frågan behöver inte nödvändigtvis vara fientlig. Den kan vara ifrågasättande men också ställd av öppenhet och nyfikenhet. Många kristna kanske ryggar tillbaka när man plötsligt får en fråga som ifrågasätter ens tro. Inte för att man inte tror, utan för att man inte vet hur man ska svara. Petrus skriver: *»Var ständigt beredd att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har«* (1 Petr 3:15).

Bibeln uppmanar oss till att tala, men inte hur som helst. Petrus skriver att det ska ske ödmjukt och med respekt, medan Paulus påminner oss om att vårt tal ska vara vänligt, kryddat med salt (Kol 4:6). Jesus säger att vi är *»jordens salt«* (Matt 5:13). Vilken uppgift har då saltet? Salt konserverar och bevarar det goda, men

Kristna är
kallade att
vara ljus i
mörkret och
salt i en smaklös värld.

BILD: PAOLO NICOLELLO • UNSPLASH.COM

salt svider också i ett öppet sår. Vårt tal ska inte vara mesigt, utan präglad av sanning och ske i kärlek. Det ska inte vara enbart snällt utan sant, vasst och vackert. Att vara jordens salt betyder att våra liv och våra ord inte ska smälta in, utan de ska smaka anorlunda än världen. Att tiga är inte att vara ödmjuk. Det är fegt.

Att svara någon behöver inte innebära att man håller en lång presentation. Det kan vara bäst att lyssna på frågan för att sedan ställa följdfrågor, som får den andra att tänka. En enkel fråga man kan ställa är "Vad menar du med det?». Frågan ger en naturlig öppning till fortsatt dialog. Ett exempel på hur man kan använda sig av följdfrågor kunde se ut så här:

- Vetenskapen har motbevisat Gud
- Jaså, exakt hur har vetenskapen bevisat det?

Andra frågor man kan ställa är till exempel »kan du förtydliga dig?« eller »hur kom du fram till den slutsatsen?«. Enkla frågor kan öppna för djupa samtal utan att man som samtalspartner behöver känna press på att ha alla svar.

När man diskuterar med människor som inte tror på Gud är det bra att komma ihåg

att vi inte behöver sträva efter att bevisa något som inte behöver bevisas. Ett exempel på detta kunde vara påståendet om att Bibeln har blivit korrumperad. Istället för att ta striden och förklara hur vi kan veta att Bibeln inte har förändrats så kan vi ställa följdfrågan »exakt var har Bibeln blivit korrumperad?«. Det är mycket effektivare om personen själv får resonera sig fram till sanningen med hjälp av dina frågor än att bli serverad en massa fakta om Bibelns ursprung. Med dessa följdfrågor vänder vi på bevisbördan så att den hamnar hos den ifrågasättande personen. Kom ihåg att vi som kristna inte ska vara rädda för sanning och fakta, eftersom de är på vår sida.

Kristna är kallade att vara ljus i mörkret och salt i en smaklös värld. Det innebär inte att man måste vinna varje diskussion, men du ska vara beredd att svara med mod, respekt och ett hjärta för sanning. Det är inte fel att inte ha alla svar men det är fel att aldrig ens försöka svara. Nästa gång någon ställer en fråga, tveka inte! Lyft blicken och svara. Du försvarar inte bara din tro – du pekar på hoppet själv.

David Snellman, Helsingfors

Den sanne Kristus

DEM ÄR KRISTUS? I en värld där Jesus ofta reduceras till en moralisk lärare eller social revolutionär behöver vi återvända till den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga (Jud 1:3). Det handlar inte bara om att tala om Kristus, utan om att vara förenad med den sanne Kristus som är den evige Sonen, född av Fadern före all tid, sann Gud av sann Gud, av samma väsen som Fadern. Tack vare reformationsarvet är vi välbekanta med frälsningsläran och håller upp den många gånger som den viktigaste läran. Grundläggande för att frälsningsläran ska ha någon betydelse är att vi tror på honom som kan frälsa oss. Om vi inte tror på den enda sanne Treeninge Guden spelar det ingen roll om vi tror på att vi blir »rättfärdiggjorda av tron allena«, ifall tron bygger på en falsk gud.

GUDS EVIGE SON

Den sanne Kristus kan inte förstås isolerad från Treenigheten. Han är Guds evige Son, den andra personen i den heliga Treenigheten. I början av Johannesevangeliet läser vi: *»I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud ... Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till«* (Joh 1:1–3). Här visar Skriften tydligt att Sonen som är det eviga Ordet inte är en skapad varelse, eftersom allt som hör till skapelsen har skapats genom honom. Han är alltså sann Gud av samma väsen/substans/natur som Fadern. Han är inte bara Guds budbärare utan han är Gud själv, som tillsammans med Fadern och den Helige Ande från evigheten är den ende sanne Guden. Att vara knuten

till Kristus är alltså att vara innesluten i Treenighetens liv, i gemenskap med Fadern genom Sonen i den Helige Ande.

Att Gud är ett väsen i tre personer kan vara knepigt att förstå för vårt eget förnuft, men det grundar sig i att vi försöker hitta något i skapelsen som liknar Gud när han själv har sagt *»Vem vill ni likna Gud vid? Vad vill ni jämföra honom med?«* (Jes 40:18).

SANN GUD, SANN MÄNNISKA

Den rätta Kristus är inte en filosofisk idé. Han är den inkarnerade Guden, sann Gud och sann människa, född av Jungfru Maria, genom den Helige Ande. Aposteln Paulus uttrycker det med vördnad: *»Han var till i Guds gestalt men räknade inte jämlikheten med Gud som segerbyte, utan utgav sig själv och tog en tjänares gestalt och blev människan lik«* (Fil 2:6–7). Här ser vi Treenighetens rörelse av kärlek: Fadern sänder Sonen i Andens kraft. Kyrkan har alltid bekänt denna sanning, särskilt i möten med alla möjliga villolärar. Vid konciliet i Kalcedon

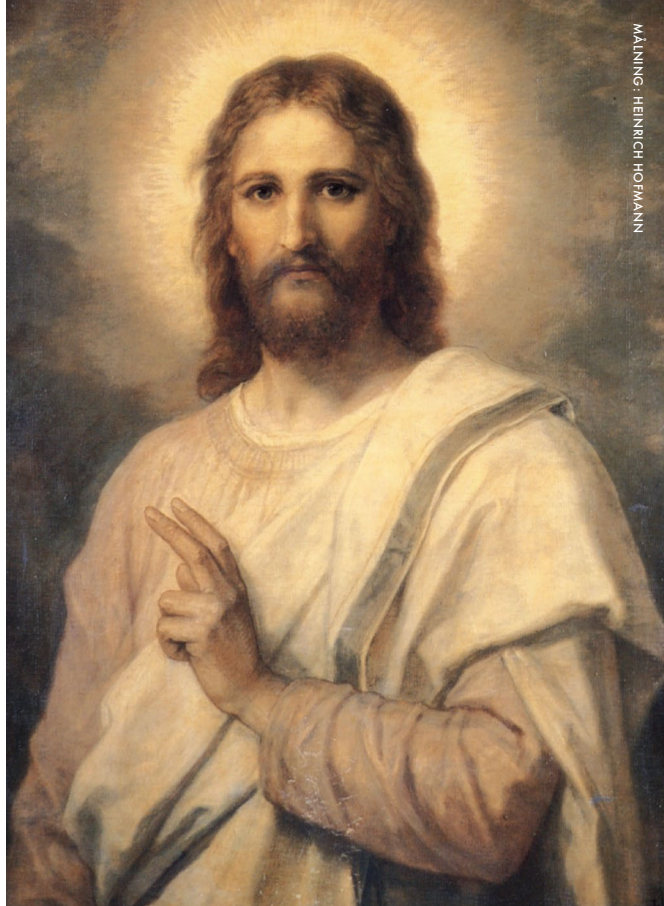
Att vara knuten till Kristus är alltså att tro på och följa honom som han är. Inte en blandning av Gud och människa, utan den levande Guden som helt och fullt tagit på sig vårt kött och förblev utan synd.

(år 451) bekräftade man att Kristus är »en person i två naturer, utan sammanblandning, förändring, uppdelning eller åtskillnad«. Att vara knuten till Kristus är alltså att tro på och följa honom som han är. Inte en blandning av Gud och människa, utan den levande Guden som helt och fullt tagit på sig vårt kött och förblev utan synd.

Det är i denna Kristus som frälsningen finns. All vår gemenskap med Gud sker genom honom. Som Jesus själv säger: »*Ingen kommer till Fadern utom genom mig*« (Joh 14:6). Och Petrus predikar frimodigt: »*Hos ingen annan finns frälsningen, och under himlen finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta*« (Apg 4:12). Det är inte arrogant att hävda att endast Kristus frälser, snarare är det en ödmjuk beaktelse av vad Gud själv har uppenbarat. Utanför Guds, den Treeniges, Sons inkarnation finns ingen frälsning, att säga annat är att spotta Herren Jesus Kristus i ansiktet och att vanhelga gravarna av alla de som lidit martyrdöden genom historien.

ETT TRINITARISKT MYSTERIUM

Vår förening med Kristus sker i den Helige Ande. Inte så att endast Anden verkar, utan hela Gudomen verkar i en vilja för att föra alla människor till frälsning. Paulus skriver: »*Genom honom har vi båda i en och samma Ande tillträde till Fadern ... där hörnstenen är Krsitus själv. I honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren*« (Ef 2:18–21). Det är alltså ett trinitariskt mysterium: Fadern sänder Sonen, Sonen frälser oss, och Anden förenar oss med Sonen. Samtidigt som allt sker i en och samma vilja. Att vara knuten till Kristus innebär att leva i ständig relation med hela Gudomen. Det är omöjligt att ha relation med en person av Treenigheten och inte de två andra, eftersom detta skulle betyda att det var möjligt att dela upp Gud

i delar. Vad vi kan göra är distinktioner, det vill säga erkänna skillnader i något som inte går att separera (t.ex. Fader, Son och Helige Ande).

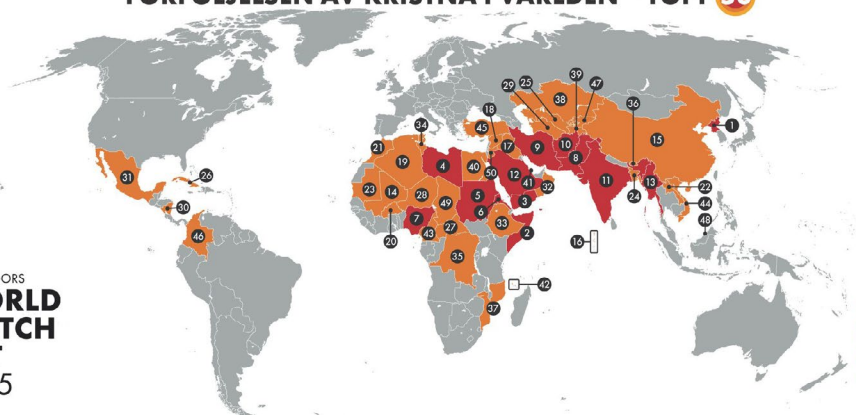
Att följa den rätta Kristus är att vandra i sanning. Det är att bekänna honom som han uppenbaras i Skriften. Det är att tro på honom som blev människa för vår skull, dog för våra synder och uppstod i kraft av Anden. Det är att älska hans bud och leva i den kärlek som flödar från Fadern, genom Sonen, i den Helige Ande. I väntan på att vår Gud och Frälsare återvänder lever vi i tro på honom, vilket sammanfattas bra av kyrkofadern Augustinus: »Vi tror på honom som vi inte ser, så att vi en dag får se honom som vi tror på.« +

Kevin Mäenpää, Helsingfors

Mellanrubriker tillagda av redaktionen.

FÖRFÖLJELSEN AV KRISTNA I VÄRLDEN – TOPP 50

OPEN DOORS
**WORLD
WATCH
LIST
2025**

Open Doors Finland ry
PL 71, 02701 Kauniainen
020 719 1140
finland@od.org
opendoors.fi/sv
1 2 3 4 5

EXTREM FÖRFÖLJELSE

1 Nordkorea	98	+2*
2 Somalia	94	+1
3 Jemen	94	+5 ▲
4 Libyen	91	0 ▼
5 Sudan	90	+3 ▲
6 Eritrea	89	0 ▼
7 Nigeria	88	0 ▼
8 Pakistan	87	0 ▼
9 Iran	86	0
10 Afghanistan	85	+1
11 Indien	84	+1
12 Saudiarabien	81	0 ▲
13 Myanmar	81	+2 ▲

MYCKET ALLVARLIG FÖRFÖLJELSE

14 Mali	80	+1
15 Kina	78	0 ▲
16 Maldiverna	78	0 ▲
17 Irak	78	-1 ▼
18 Syrien	78	-3 ▼
19 Algeriet	77	-2 ▼
20 Burkina Faso	76	+1
21 Marocko	74	+3 ▲
22 Laos	74	-1 ▼
23 Mauretanien	74	+2
24 Bangladesh	74	+3 ▲
25 Uzbekistan	73	+2
26 Kuba	73	0 ▼
27 Centralafrikanska republiken	72	+2 ▲
28 Niger	72	+2 ▼
29 Turkmenistan	71	+1
30 Nicaragua	71	+1
31 Mexiko	71	+3 ▲
32 Oman	70	+1 ▼
33 Etiopien	70	+1 ▼
34 Tunisien	70	+1 ▼
35 DR Kongo	70	+3 ▲
36 Bhutan	69	+1
37 Moçambique	68	0 ▲
38 Kazakstan	68	+3 ▲
39 Tadzjikistan	68	+2 ▲

40 Egypten	68	0 ▼
41 Qatar	67	0 ▼
42 Komorererna	67	+1 ▲
43 Kamerun	67	+1
44 Vietnam	67	-1 ▼
45 Turkiet	67	+3 ▲
46 Colombia	66	-2 ▼
47 Kirgizistan	66	+7 ▲
48 Brunei	66	0 ▼
49 Tchad	65	+4 ▲
50 Jordanien	65	0 ▼

* Förändring i antal pågående dödsfall med World Watch list 2024
** Förändring i placering jämfört med World Watch list 2024

OpenDoors
I tjänst för världens förföljda kristna

Förföljelsen av kristna tilltar

ATT BÄRA KORSET betyder inte vardagliga bekymmer eller motgångar, utan att följa Jesus. Allt oftare kan det innebära ett högt pris. I januari offentliggjordes den årliga rapporten om kristen förföljelse runt om i världen. Open Doors organisationens World Watch List 2025 listar de 50 värsta länderna för kristna.

380 MILJONER UNDER FÖRFÖLJELSE

Enligt förföljelserapporten har våldet och de auktoritära restriktionerna mot krist-

na fortsatt att öka. Detta har särskilt skett i Centralasien och i Afrika, söder om Sahara.

Under undersökningsperioden, från oktober 2023 till september 2024, dödades bevisligen 4 476 kristna på grund av sin tro. Dessutom attackerades kristnas hem, butiker och företag 28 368 gånger.

Antalet och allvaret av förföljelsen har ökat i flera länder. Nu lever redan 380 miljoner kristna – alltså var sjunde – under allvarlig eller extremt allvarlig förföljelse. Antalet har ökat med cirka 15 miljoner på ett år.

SUDAN OCH CENTRALASIEN OROAR

Förföljelserapportens förstaplats innehas återigen av Nordkorea. I Nordkorea är det allra farligast att leva som kristen. Landet har toppat listan varje år sedan 2002, med undantag för ett år. Undantagsåret var 2022, då Afghanistan blev farligast efter att taliberna tagit makten.

Efter Nordkorea följer Somalia, Jemen, Libyen, Sudan, Eritrea och Nigeria. Dessa är afrikanska länder där många islamistiska milisgrupper terroriserar kristna. På grund av våldet har hela 16 miljoner kristna i Afrika söder om Sahara blivit internflyktingar inom sin egen kontinent.

Förföljelsens ökning har varit oroande i Sudan och Centralasien, såsom Kirgizistan och Kazakstan. Samma gäller i Jemen, som ligger på tredje plats, och plågas av inbördeskrig och attacker från Huthi-rebeller. Huthierna i Jemen har dessutom gjort sig kända för att skjuta missiler, som de fått från Iran, mot Israel. Kina, världens näst folkrikaste land, har nu klättrat till 15:e plats.

Där möter kristna inte så mycket våld, utan deras religionsfrihet inskränks i allt högre grad genom avancerad övervakningsteknologi.

KRISTNA I NORDKOREA

Nordkorea är ett av världens mest slutna länder. Av de 26 miljoner invånarna uppskattas antalet kristna till mellan 100 000 och 400 000. Staten försöker utrota alla tankar som inte stämmer överens med dess ideologi. Det finns till och med en särskild lag för detta. Kristna betraktas som tankebrottslingar eftersom de inte tror på den rådande Juche-ideologin, utan på Jesus.

Diktaturen, styrd av Kim-familjen och kommunistpartiet, stöds av armén och den inhemska säkerhetstjänsten. Övervakningen av medborgarna är extremt strikt. Kvartersövervakningen, inniban, tvingar alla att spionera på varandra – man kan inte lita på någon. Redan i förskolan lär sig barn att övervaka sina föräldrar och ange så kallade revolutionära.

HUR SAMMANSTÄLLS WORLD WATCH LIST?

World Watch Unit, som sammanställer listan, skiljer på två typer av förföljelse: **förtryck** (den press som kristna utsätts för inom olika livsområden) och **våld**. Det förtryck som kristna upplever mäts i fem olika områden: **privatlivet**, **familjelivet**, **sociala nätverk**, **livet som medborgare** och **kyrkolivet**.

I ett sjätte mätområde mäts förekomsten av **våld**. Insamlad data och statistik från de olika kategorierna översätts till poäng där **16,7 är maxpoäng** inom varje kategori. Länderna rankas sedan efter den totala poängsumman.

Rapporteringsperioden för WWL 2025 skedde under den 1 oktober 2023 till den 30 september 2024.

Att inneha en bibel eller be kan leda till arbetsläger. Till exempel försvann en fempersonersfamilj spårlöst sommaren 2023 efter att ha ertappats med att be tillsammans. Andra former av straff mot kristna inkluderar avrättning, tortyr, våldtäkter, tvångsaborter och steriliseringar. Det är alltså

Gud visar nog hur vi kan hjälpa. Med ekonomiskt stöd kan

man till exempel sprida biblar och andlig litteratur, ordna bibelundervisning, skyddade hem för flyktingar, yrkesutbildning, traumaterapi, hälso- och matbistånd med mera.

mycket svårt att utöva sin tro, få tag på och läsa Bibeln samt sprida kristendom. Efter som man inte kan lita på någon finns det ofta inte någon annan kristen att ha kontakt med.

Trots allt finns det underjordiska församlingar även i Nordkorea, snarare små kristna gemenskaper. De samlas exempelvis ute i naturen eller i övergivna byggnader nattetid.

Även evangeliet lyckas föras vidare. Från Sydkorea sänds kristna radioprogram flera gånger om dagen, ofta på nätterna på grund av störningar. Med hjälp av väderballonger har man sänt biblar över gränsen. Andlig litteratur har också lyckats nå det inhemska nätet i landet. På liknande sätt agerar man även i flera islamistiska länder.

VAD KAN VI GÖRA?

På Bibelns sidor är förföljelsen av Guds folk bekant – ända från paradiset. Förföljelsen är alltså varken en överraskning eller nå-

got nytt. Där Gud verkar och erbjuder frälsningens budskap, där finns också Djävulens nära. Det har sagts att där Kristus bygger en kyrka, där bredvid bygger Satan ett kapell.

Kristnas första begäran under förföljelse är att vi ber för dem: »Se, Herrens hand är inte för kort för att frälsa, hans öra är inte för dövt för att höra« (Jes 59:1). Det är församlingens och den enskilde kristnes uppgift att se till att de förföljda inte lämnas ensamma. Låt oss därför minnas dem i våra samlingar.

Att leva som kristen innebär att hjälpa dem som lider på grund av sin tro. »Så låt oss därför göra gott mot alla medan vi har tillfälle, och särskilt mot dem som tillhör trons familj« (Gal 6:10). Gud visar nog hur vi kan hjälpa. Med ekonomiskt stöd kan man till exempel sprida biblar och andlig litteratur, ordna bibelundervisning, skyddade hem för flyktingar, yrkesutbildning, traumaterapi, hälso- och matbistånd med mera.

Det är också viktigt att berätta om kristnas förföljelse, eftersom de sekulära medierna sällan gör det. Därför borde detta tas upp mer i våra församlingar, bönehus och bibelstudiegrupper.

VÅR SEGER OCH TRYGGHET

Förföljaren har inte sista ordet. Vem som är segraren är inte oklart. Det är Kristus, och segerfanan är korset. En dag ska »varje knä böjas och varje tunga prisa Gud« (Rom 14:11).

I Uppenbarelseboken avslöjar Jesus vem vi ska lita på: »Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Och jag har nycklarna till döden och helvetet« (Upp 1:17–18). +

Jaakko Rahja, Kyrkslätt

Gud ser dig

NU HAR VI IGEN FÅTT SJUNGA om den blomstertid som kommer och hela sommarlovet bara väntar på oss. Ingen klocka ringer mer, varken väckarklocka eller skolklocka. Många lediga dagar framför. Sova så länge man vill. Barfota i daggfuktigt gräs och varm sand. Glass med färska jordgubbar. Koppipallo tillsammans med kompisar. Ut med båten, känna sommarvindens fläkt. Cykelutfärder. Picknick. Villaliv. Plättkalas. Våta handdukar efter dagens många simturer. Ro ut med båten sena kvällar för att se om gäddan nappar. Sova i tält. Ligga i hängmattan och läsa en superbra bok som man bara måste läsa klart – och det kan man, för man har tid. Oändligt med tid, känns det som. Den känslan, min vän, visst är den härlig?!

EN GUD SOM SER

Ändå vet jag att det finns de av er som inte ser fram emot sommaren. Som just nu har en hård klump i magen. Som så innerligt gärna hade velat tillbringa sommaren med att spela koppipallo och simma hela dagarna med kompisarna. Om det hade funnits några. Som ser på Insta hur roligt alla andra har det. Som gör det jobbiga så mycket mer jobbigt. Som kanske inte orkar leva mer. Som inte ser någon som helst vits med att finnas till. Åh, vad jag hade önskat få sitta med dig just nu, krama om dig, gråta med dig, se dig i ögonen och förklara att det inte är något fel på dig. Ta dina händer och ropa till Gud tillsammans med dig. Jag skulle göra mitt bästa för att få dig att tro att allt kommer att bli bra. Jag skulle vilja tän-

da ljuset i dina ögon igen. Få dig att skratta, le, sjunga, dansa, vilja leva, våga hoppas, våga tro.

För vi har en Gud som ser. Han ser dig. Det kan jag lova, för jag har fått uppleva det själv många gånger när jag haft det jobbigt. Han ser dig. Han vet hur du har det. Och han kommer att gripa in. Göra det jobbiga mindre jobbigt. Kanske till och med göra det riktigt bra. Våga hoppas, våga tro.

GUD GREP IN

Du kanske minns att det berättas om en person i Bibeln som hette Hagar. En gång var hon ensam med sin enda son ute i öknen. Hon var olycklig, helt ensam och övergiven, bortkörd. Hade ingen som brydde sig om henne. Den mat och dryck hon haft med sig tog snabbt slut och hon var övertygad om att både hon och pojken skulle dö där i öknen. Hon lämnade sin pojke under en buske och gick en bit bort för att inte behöva se honom dö. Där sjönk hon ner och brast ut i hejdlös gråt. Men vet du vad som hände? Jo, Gud såg henne. Gud såg och Gud hörde. Han grep in, gav dem vatten och nytt hopp.

INTE EN STRÄNG BLICK

På samma sätt ser Gud dig, kära barn. Han hör dina böner och han vill hjälpa dig. Du kanske inte alltid ser det, men fortsatt hoppas, fortsatt be. »Sluta aldrig önska, sluta aldrig be, sluta aldrig hoppas, under kan ju ske.« Den versen brukar man ibland se på tavlor och bonader, och det är så sant. Gud har all makt och han ser dig. Och vet du vad, Gud ser inte på dig med en sträng

Tack du gode Gud för sommarens tid,
den skönaste tid på året vi har.
Tack för alla vackra blommor och blad
och fåglarnas sköna sång.

Ingen tid på året är som den här,
och vad jag har gått och längtat till den.
Jag får va en del av sommar och sol
och regnet som skänker liv.

Du ger mej värme och liv och ljus,
vindens och bäckens brus.
Hela naturen lovsjunger dej.
Skönhet och grönhhet och ljumma vind,
solbrännan på min kind.
Tack gode Gud du ger det till mej.

blick. Tänk på Petrus när han hade gjort bort sig. Han var för feg för att erkänna att han var Jesu lärjunge, så han förnekade Jesus. »Jag känner inte den mannen«, sa han till och med tre gånger. Då gol tuppen och Jesus vände sig om och såg på honom. Man skulle ju kunna tro då att Jesus såg på Petrus med en anklagande blick, en »Aja baja, Petrus, det där var inte bra. Ser du nu vad du har gjort? Vad feg du är, en riktig ynkrygg.« Han såg inte heller på honom med en »Vad var det jag sa?«-blick. Inte ens en ledsen och besviken blick fick Petrus. Nej, Jesus såg på honom med en kärleksfull blick. Det fanns bara kärlek och förståelse i den blick Petrus fick. Jesus kände ju Petrus. Han visste allt om honom. Och han känner dig. Han vet allt om dig. Och han älskar dig. Mer än du nånsin kan förstå. Ibland har vi det ljus och lätt här i livet, ibland jättejobbigt. Så är det, det hör till livet här på jorden. En gång

BILD: AARON BURDEN • UNSPLASH.COM

i himlen får vi ha det bara bra på alla sätt, men så länge vi är här så får vi lida ibland. Men då ska du veta, min vän, du är inte ensam. Gud är med dig, han ser och han vet. Han älskar dig. Och han hjälper dig.

Nu ber jag, Jesus, för alla barn som fått sommarlov. Jag ber speciellt för de barn som just nu har det svårt. Jesus, tack för att du är med dem, du ser och du vet. Hjälp oss att se varandra, att vara dina ögon här på jorden. Hjälp oss att hjälpa, att se den som är ensam eller ledsen, att räcka ut en hand. Jag ber att du välsignar alla barn och föräldrar denna sommar. I Jesu namn, amen. +

En skön sommar till dig,
önskar Sanna

Mellanrubriker tillagda av redaktionen.

Mose och stentavlorna med Guds tio bud.
Teckning av Gustave Doré.

Vad skall vi med buden till?

GUDS FRID, UNGDOMAR! Hoppas ni får en fin sommar. Jag tänkte i detta nummer att vi skulle stanna en stund inför buden. Precis som naturen vittnar om Gud, så gör Guds lag det också i människans samvete. Vi är med de flesta människor på jorden överens om att vissa saker är fel. Som t.ex. att stjäl grannens gräsklippare, eller att slå till sin lillebror. Det här brukar kallas »morallagen«. Däremot finns det oklarheter när det gäller andra bud på grund av syndafallets följder och samhällets alltmer lösa tyglar på vissa områden. Det är på grund av människans synd och begränsade uppfattning om Gud som vi behöver Bibelns ord. Bibelordet berättar även för oss Guds goda vilja med våra liv på jorden dvs. de tio buden.

LANDETS LAG OCH DE TIO BUDEN

Alla människor har lagar att följa när man är medborgare i något land. Här är det då ingen skillnad på folk. Alla ska följa lagen, annars blir det straff. På många sätt bygger ju åtminstone den finska lagen till viss del fortfarande på de tio buden i yttre bemärkelse. Med det sagt måste vi förstås kom-

ma ihåg att vissa av Guds bud inte riktigt kan förväntas av en vanlig finländsk medborgare. De alltmer liberala värderingarna i samhället har lett till en förändring i en stor del av medborgarnas åsikter på andra områden, speciellt när det gäller människans sexualitet. Detta även om det finns trender som tyder på ett ökat intresse för Bibeln och kristendomen, speciellt bland pojkar.

Precis som alla andra människor i vårt land förväntas grundinställningen för en kristen vara att följa landets lagar. Det är mycket viktigt att minnas att vi kristna desutom alltid ska vara fridsamma och kärleksfulla så långt det beror på oss. Guds ord undervisar oss däremot tydligt att vi inte ska efterfölja enskilda lagar som tvingar oss att bryta mot Guds ord. Där klingar apostlarnas kända ord i bakhuvudet: »*Man måste följa Gud mer än människor*« (Apg 5).

HUR FÖRHÅLLER SIG ICKE-KRISTNA TILL BUDEN I FÖRHÅLLANDE TILL DE KRISTNA?

För de kristna är ju buden alltid relevanta oavsett din ålder. Det är inget som man har blivit klara med i vuxen ålder. Relationen

till Gud (bud 1–3) och medmänniskorna (bud 4–10) är en vardaglig verklighet.

För icke-troende är förstås relationen till Gud (bud 1–3) oviktig, eller mindre viktig, eftersom man inte har lärt känna honom. Däremot är de flesta människor måna om att hålla förhållandet väl ställt till medmänniskan (bud 4–10), och det kan se ut som att dessa bud till en del efterföljs av vissa. Vi ska ändå komma ihåg att människans inre tankar och avsikter också fördöms såsom synd, när Paulus och Jesus talar om budens verkliga uppfyllelse. Ingen människas hjärta kan vara upplyst utan den Helige Ande, och inte heller kan människan uppfylla buden utan att ha fått trons gåva och den Helige Ande.

BUDEN ÄR INGEN FRÄLSARE

Det finns flera goda bud i Bibeln, men om man förstår den kristna tron som en budreligion där man ska uppfylla saker för att bli frälst så har man grovt misstagit sig. Är då buden oviktiga för de kristna? I 2 Mos 20:1–17 läser vi om hur Gud ger budorden till Israels folk. Klart och tydligt på flera ställen i Nya testamentet lyfts de tio buden

Precis som alla andra människor i vårt land förväntas grundinställningen för en kristen vara att följa landets lagar. Det är mycket viktigt att minnas att vi kristna dessutom alltid ska vara fridsamma och kärleksfulla så långt det beror på oss.

Det är också viktigt att ställa sig inför budens förklaring och

betydelse och fundera:

Kan jag följa de tio buden?

upp och riktas till de kristna, både av Jesus och Paulus men också de andra apostlarna. Alltså är buden viktiga för oss. Vi människor har ofta mycket på gång i livet, så jag vill påminna att det är gott för oss kristna att ibland stilla oss och ta fram vår katekes och repetera buden t.ex. vid kvälls-andakten. Det är också viktigt att ställa sig inför budens förklaring och betydelse och fundera: Kan jag följa de tio buden?

Svaret blir då ofta att vi inser vår egen otillräcklighet. Aposteln Jakob säger: »*Den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt*« (Jak 2:10). Vi är alltså alla Gudsförnekare, mördare, lögnare, tjuvar och äktenskapsbrytare inför Guds heliga lag och bud. Ingen finns som är felfri.

I 5 Mos 6:1–9 möter vi det största budet enligt Jesus. Det är att »*älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft*«. Det här sammanfattar relationen till honom, dvs. buden 1–3. Redan om vi stavar på detta att älska Gud ser vi nog att vårt hjärta också dagligen dras till annat och att detta knuffar ner Gud från första platsen i livet. Aposteln Paulus säger om lagen: »*Har då det som är gott blivit min död?*« (Rom 7:13). Paulus kallar buden för goda, men människan är däremot inte genomgod och det är därför som buden inte kan frälsa oss. Vi behöver förstå att lagens huvudsakliga syfte är att tvinga oss till Kristus i ödmjukhet.

Vi ska inte stanna på avstånd när buden avslöjar oss som syndare utan vi vill komma fram till Kristus. När en människa har kommit till tro på Kristus och börjat tillhöra honom, så utför tron det som Guds bud kräver. Fullkomlighet (perfektion) krävs och fullkomlighet tillräknas oss för Kristi skull när vi tror på honom. Vi påminner oss från 1 Johannesbrevet om hur aposteln där säger: *»Och detta är den seger som har besegrat världen: 'Vår tro.'«* Och på ett annat ställe: *»Jag skriver till er unga: ni har besegrat den onde«* (1 Joh 2:13). Genom tron har vi seger.

Människan blir nämligen genom tron på evangelium förenad med Kristus själv och lägger av sin synd på Kristus. Samtidigt får människan ta emot allt det goda som hör till Kristus, dvs. hela hans ära, värdighet och rättfärdighet. Därmed är de kristna sammanbundna till Jesus och då kan inget komma i vägen för deras frälsning. Därför ska inte buden, lagen och de goda gärningarna knytas till frälsningen så att de blir rådande i förhållandet Gud och människa. Det är trons plats.

Det kan finnas situationer där vi avstår från att hjälpa någon medmänniska på grund av rädsla för vad andra tycker om saken. Må Gud ge oss frimodighet så att vi kan hjälpa, försvara och tala gott om andra när de behöver vårt stöd.

Vi ska aldrig glömma att Jesus var den enda som kunde hålla buden till punkt och pricka. Han tog på sig straffet för vår olydnad mot lagen och blev lydig ända till döden på korset, och detta för vår skull.

BUDEN VISAR PÅ GUDS GODA VILJA MED VÅRA LIV

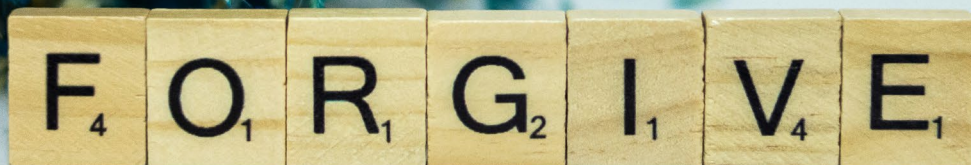
Till sist. Den som av Kristus blivit förlåten sina synder vill nu med glädje följa Guds bud med den Helige Andes hjälp. Buden är ju goda och visar på hur Gud vill att vi ska leva ett gott liv här på jorden. Däremot ska vi akta oss för att jämföra oss med andra, utan låta kärlekens tjänstvillighet flöda fritt ur ett glatt hjärta, och be Gud om kraft till att tjäna.

Vi ska inte heller låta bli att göra gott när det står i vår makt att hjälpa. Det kan finnas situationer där vi avstår från att hjälpa någon medmänniska på grund av rädsla för vad andra tycker om saken. Må Gud ge oss frimodighet så att vi kan hjälpa, försvara och tala gott om andra när de behöver vårt stöd.

Bibeln uppmanar friskt de kristna till goda gärningar. Aposteln Paulus skriver: *»Låt oss inte tröttna på att göra gott, för när tiden är inne får vi skörda om vi inte ger upp. Så låt oss därför göra gott mot alla medan vi har tillfälle, och särskilt mot dem som hör till trons familj«* (Gal 6:8–10).

Avslutningsbön: Hjälp oss käre himmelske Fader att denna sommar leva i nåden varje dag. Att leva i tro på Kristi försoning, och inte där blanda in någon egen gärning. När vi så får leva i frid med dig ber vi om din Helige Andes hjälp att tjäna våra medmänniskor med de gåvor och den kraft som du ger oss. I Jesu namn. Amen! +

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Det lilla ordet förlåt

ATT GLÖMMA, ÄLSKA OCH FÖRLÅTA är livets stora gåta. De här orden stämmer ofta. Vi människor tillfogar varandra smärta, mer eller mindre. Därför har förlåtelsen en viktig funktion. Att förlåta är en kärleksgärning där man får lägga åt sidan de egna ambitionerna. Vi får använda ordet *förlåt* om och om igen i våra liv.

Förlåtelsen kan verka terapeutiskt. Förlåtelsen kan ses som en befrielseprocess, som har sitt ursprung i Jesu försoningsgärning på korset. För när vi förlåter varandra bör vi inte slå oss själva för bröstet. Förlåtelsens gåva får vi ta emot av Kristus att bruka i våra egna liv. När vi har svårt för att förlåta får vi be om förbarmande av vår himmelske Far. Vi kan till exempel be bönen: »Lär

mig att förlåta av hjärtat, inte i afton men nu.«

Att förlåta är att samtidigt att sänka syndaskulden i nådens hav. När vi sedan förlåtit varandra så får vi gå vidare i livet med gott och glatt mod. Vi får också be bönen: Tack för att du Herre förlåtit mig, lär mig också att förlåta mig själv!

Vi får tänka oss förlåtelsen som en renande flod som vi får ty oss till i varje livsskede. Ja, vi får instämma i orden i sången »Det vackraste ord som jag vet«: »På korset Han bad denna bön, det lilla ordet förlåt.« Det här lilla men mäktiga ordet må leda oss fram genom livet och lära oss förlåtelsens konst. +

Magnus Enlund

Anden

DEN HELIGE ANDE är en av de tre personerna i Gudomen. Fadern, Sonen och Anden är i fullständig harmoni förenade i ett gudomsväsen. Skriften nämner såväl Anden som Fadern och Sonen som delaktiga i världens skapelse. Anden förbinds på ett alldeles särskilt sätt med livet, och därför kallas han också ofta »Livets Ande« och »Livgivaren«.

Många som är fiender till läran om Guds Treenighet, anser att orden om Guds Ande bara vill beskriva den kraft och vilja som finns hos Gud. En sådan åsikt råkar dock i kollision med mycket som Skriften lär.

Men varför går det då inte att se på Anden på det sättet, att det är en kraft hos Gud eller ett kvardröjande minne av Jesus eller att det är en kraft som på något sätt har dröjt sig kvar bland oss människor efter Jesu jordiska levnad? Ett alldeles självklart svar är detta: Guds Ande är på ett alldeles särskilt sätt förbunden med alla de ord Gud har talat.

Sålunda var Guds Ande i verksamhet bland människor långt innan Jesus framträdde och verkade på jorden. Anden verkade nämligen under hela Gamla Testamentets tid. Det berättas t.ex. att »fäderna« fick sitt vittnesbörd genom tron (Hebr 11:2). De fick nämligen trons övertygelse »om det man inte ser«.

Det berättas att Abel, Hanok, Noa, Abraham och många, många andra dog i tron, »utan att ha fått det som var utlovat« (Hebr 11:13). Det betyder att de hade en levande tro, fast de inte fått möjligheten att uppleva Kristi människoblivande. De hade dock sett den dagen i fjärran och hade hälsat den

med trons igenkännande. Det var just det som var Andens verk.

Ett annat exempel ur Gamla Testamentet kan vi hämta från profeterna. Det var just Guds Ande som gav profeterna både trons gåva och gåvan att kunna tala och skriva ord ifrån Gud (2 Petr 1:21).

Den Helige Ande är förbunden också med Nya Testamentet. Först på det sättet att människan Jesus fick sitt jordiska liv tänt hos Jungfrun genom den Helige Ande (Luk 1:35). Vid mandomsanammelsen verkade nämligen Guds Helige Ande detta, att människan Jesus, som då blev till i Marias liv, förenades med Guds evige Son, som hade varit av evighet. Guds evige Son blev människa.

Sedan var den Helige Ande oavbrutet verksam under den tid Herren Jesus verkade på jorden. När lärjungarna och många, många andra kom till tro, var det den Helige Ande som verkade detta. Ingen kan komma till tro utan Guds Andes hjälp. Därför lovade Jesus sina lärjungar och sin Kyrka, att Anden i ett ännu rikare mått skulle skänkas dem (Joh 14:26; 16:12–16).

Detta gäller alltså även oss. Vi är hela tiden beroende av Andens verk i Kristi kyrka. Det är Guds Helige Ande som »kallar, församlar, upplyser, helgar hela kristenheten på jorden och behåller och bevarar henne hos Jesus Kristus i en rätt tro« (Luther, Lilla katekesen, Andra huvudstycket). Allt detta sker oavbrutet genom Ordet, Dopet och Nattvarden, i den kristna församlingen, i den gemenskap som Gud genom Ordet och Anden fortsätter att skapa. +

Ur boken *Kristna huvudord* av Josef Imberg.

»När nu allt folket döptes, blev även Jesus döpt.
Och medan han bad, öppnades himlen och den
helige Ande sänkte sig ner över honom i en
duvas skepnad« (Luk 3:21-22).

Bibeltrogen verksamhet i svenska Österbotten!

VÄLKOMMEN TILL VÅRA sammankomster, högmässor samt ungdoms- och barnverksamhet!

Bönehusen inom LFF vill sprida det glada budskapet om Jesus Kristus – om hans fullbordade frälsningsverk på korset och vid den tomma graven. Det budskapet riktar sig till varje människa, till frälsning. Ingen är ett hopplöst fall. Utöver de människor som redan är troende vill vi särskilt inbjuda dem som har vänt sig bort från dopets nådesförbund att vända tillbaka till Jesus och på nytt bli Guds barn.

Bönehusen har tillsammans bildat förbundet LFF – Laestadianernas Fridsföreningars Förbund r.f. Förbundet består av nio registrerade frids- och bönehusföreningar i Svenskfinland. LFF bedriver inremissionsverksamhet, framför allt inom

de svenskspråkiga församlingarna i Borgå stift. Våra predikanter och präster reser till församlingar och predikar vid gudstjänster och andra samlingar.

LFF är också en missionsorganisation och bedriver arbete utomlands. Just nu har vi verksamhet i Ryssland, Albanien och Lettland – i samarbete med lutherska kyrkor i dessa länder.

Vi arrangerar stödverksamhet som äktenskapskurser, gemensamma helgträffar, ungdomssamlingar och skriftskolor – allt för att stötta dig i livet som kristen i vår tid.

Genom våra medier, *Sions Missionstidning*, Radio LFF, YouTube och sociala medier, delar vi ett bibeltroget budskap med människor över hela världen. +

Mera info hittas på www.lff.fi.

Vad händer i bönehusen på sommaren?

*Sammankomster ordnas i regel varje söndag kl. 14.00 eller 15.00.
– dock inte under nedan nämnda Pingstmöte,
Sommarmöte och Stormöte.*

6.6–8.6

Pingstmöte i Bosund

14.6 kl. 10.00–14.00

Bokloppis i LFF:s kontor i Jakobstad

22.6 kl 14.00 • Midsommar

Sammankomst vid Köpmanholmen • Arrangeras av Näs

11–13.7

Sommarmöte i Esse, Punsar

8–10.8

Stormöte i Kållby

17.8 kl. 15.00

Utesammankomst vid Pörkenäs,
picknick efteråt • Arrangeras av Skutnäs

22.8 kl. 18.00

Hamburgerkväll i Bosund bönehus

24.8 kl. 14.00

Sammankomst i Vitsjö byahem • Arrangeras av Punsar

Välkommen med!

En vänlig grönskas rika dräkt

1. En vänlig grönskas rika dräkt
har smyckat dal och ängar,
nu smeker vindens ljumma fläkt
de fagra örtesängar.
Och solens ljus
och lundens sus
och bäckens sorl bland viden
förkunnar sommartiden.

2. Sin lycka och sin sommarro
hörs yra fåglar prisa,
ur skogens snår, ur stilla bo
framklingar deras visa.
En hymn går opp
av fröjd och hopp
från deras glada kväden,
från blommorna och träden.

3. Men du, o Gud, som gör vår jord
så skön i sommarns stunder,
lär mig att akta främst ditt ord
och dina nådesunder.
Allt kött är hö,
var växt skall dö
och tiden allt fördriver.
Blott Herrens ord förbliver.

4. Allt kött är hö. Allt flyktar här,
och snart förvissnar gräsen.
Hos dig allena, Herre, är
ett oförgängligt väsen.
Min ande giv
det nya liv
som aldrig skall förblomma
fast äng och fält står tomma.

5. Väl må förblekna sommarns glans
och vissna allt fåfängligt:
min vän är min och jag är hans,
vårt band är oförgängligt.
I paradiset
han, god och vis,
mig sist skall omplantera,
där intet vissnar mera.

Psalmboken nr 534

Sommarmöte vid Kållby samlingshus
någon gång i mitten av 1960-talet.

Sommarmöte i Kållby

PÅ BEGÄRAN HAR JAG TÄNKT skriva ned några minnen och tankar kring sommarmöten i Kållby. Mina egna minnen och erfarenheter sträcker sig tillbaka till 1960-talet, men genom att intervjua äldre personer har jag kommit fram till att sommarmöten i Kållby har hållits årligen i Kållby sedan 1947 med några få undantag. Via *Sions Missions-tidning* kan man dock hitta inlagor som visar att möten hållits redan på 1930-talet.

MÖTESPLATSEN

Ungdomsföreningen hade åren 1930–31 byggt en samlingslokal uppe på backen i byn. Bygget hade skett med frivilliga donationer och talkokrafter.

I nästan femtio år var Samlingshuset, som vi kallar det, den självklara mötesplatsen. Där fanns förutom en samlingshall som rymde ca 300 personer ett serverings-

rum och parkering. Moderniteter var inte så självklara på den tiden så toalettbestyren skedde på ett utedass som fanns intill Samlingshuset. Sommartid behövdes ingen uppvärmning men annars värmdes huset upp med stora vedkaminer ända fram till renoveringen och utbyggnaden som skedde i början av 1970-talet. Intill Samlingshuset fanns också en idrottsplan som t.o.m ibland kunde användas för parkering men även som lekplats för barnen.

Sommarmötet har under min tid alltid hållits andra veckoslutet i augusti men äldre personer har berättat att det i början hölls under våren.

MÖTESARRANGEMANGET

Mötet ordnades givetvis med talkokrafter av trossyskonen i Kållby. Syftet med mötet har alltid varit detsamma nämligen att sam-

las kring Guds ord och dela gemenskapen samt ge möjlighet för byborna och andra intresserade att komma och lyssna till Bibelns budskap. Under de år vi samlades vid samlingshuset började mötet på lördag och avslutades på söndag. Jag minns från barn- domen att på lördag sen eftermiddag hölls en längre paus mellan kl. 17.00 och 19.30. Detta för att ge bönderna möjlighet att fara hem och mjölka korna under den s.k. »mellantiden.« Ibland hölls dock en extra predikan under mellantiden.

Bespisningen var ordnad så att under mötespausen på dagen serverades kött- soppa. Det speciella som jag minns från 1960-talet var att Per och Raimo Sundqvist kokade kött- soppa i ett fältkök som antag- ligen var inhyrt från en militärförläggning. Senare övertog Mona Backman ansvaret för bespisningen och kött- soppan kokades i en av LFF:s baracker. Förutom kött- soppan ser- verades kaffe, lemonad och bulla och givet- vis farbror Davids grisar som blivit en näs- tan nostalgisk klenod för oss som ätit dem.

Serveringsutrymmen inne i Samlings- huset blev snabbt för trånga och därför till- verkades i Källby ett serveringstält med självbärande rörstomme som fortfarande

Axel Holst.

är i användning på stormöten. Jag har ett minne av att Nils Snellman var en av an- svarspersonerna för tillverkningen av tältet. Sommarmötet 1985 visade att parkerings- utrymmen vid Samlingshuset var alltför trånga och vi stod inför problemet att upp- höra med sommarmöten eller söka nya al- ternativ. Efter några sammanträden kom vi till skott och kunde arrendera tilläggs- mark av en jordbrukare intill Samlingshuset och sommarmöten kunde fortgå till 1991 på samma plats. År 1992 flyttade vi sommar- mötet till det nybyggda bönhuset, Flyn- ängens bönehus.

Under 1960- och 1970-talet var det inte en självklarhet att alla hade egna bilar utan till mina minnen från sommarmötet hör att en Haldins buss stod parkerad upp på back- en invid flaggstången nära Samlingshuset.

Pelle Sundqvist tillreder mat för mötesdeltagarna.

Bild från sommarmötet i Kållby 2024.
Välkommen med när mötet i sommar arrangeras den 8–10 augusti!

Bussen startade på söndagsmorgonen från Skutnäs bönehus och körde tillbaka efter slutpsalmen på söndagskvällen.

De som var med på sommarmötet 1967 minns säkert skyfallet som började på söndagseftermiddag och förorsakade översvämningar och spolade bort mindre vägar, det var ju frågan om grusvägar.

SOMMARMÖTET IDAG

Sommarmötet idag ordnas precis som förr andra veckoslutet i augusti. De som var med för åttio år sedan har alla gått till vila och väntar på uppståndelsen morgon. I mina tankar finns namn som Otto Westmark,

byns första predikant, som började predika 1930. Andra namn som dyker upp är Evald och Herman Snellman, Martin Östman (min morfar), Joel Hjulfors (min farfar), Axel Holst. Andra personer som idogt arbetat och burit stort ansvar för sommarmöten och Guds ords utbredning är Börje Mård, Helge Snellman, John Snellman, Anselm Hjulfors och många, många andra.

Vi har upplevt att Gud välsignat vårt arbete. Sådden av Guds ord har burit frukt och vi är betydligt flera som samlas till Guds ords hörande på sommarmöten nu än för åttio år sedan.

Kanske du som läser det här aldrig be-

sökt ett sommarmöte i Kållby. Kanhända du sett tältresningen på avstånd andra veckan i augusti och sett aktiviteterna kring Flyngängens bönehus. Kanhända har du upplevt en nyfikenhet eller en hemlig längtan efter gemenskap eller rent av känt Guds kallande röst i ditt inre, en röst som du kanske försökt undertrycka eller döva.

Just till dig vill jag rikta denna inbjudan som Filippus sade till Natanael: »*Kom och se!*« (Joh 1:46). Filippus hade funnit den som Mose skrev om, nämligen Messias, världens frälsare. Jesus är hela världens frälsare. Det betyder att han också är din frälsare. Kom och se och lyssna till evangeliet som talar om att genom tron på Frälsaren får du tillägna dig syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod. Då äger du hoppet om ett evigt liv och ett stort »sommarmöte« i himmelen som aldrig tar slut. Välkommen till sommarmötet i Kållby!

Guds frid! +

Torvald Hjulfors

Jesus är hela världens frälsare. Det betyder att han också

är din frälsare. Kom och se och lyssna till evangeliet som talar om att genom tron på Frälsaren får du tillägna dig syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod. Då äger du hoppet om ett evigt liv och ett stort »sommarmöte« i himmelen som aldrig tar slut.

HAR DU FRÅGOR?

Har du frågor om det andliga livet eller Bibeln som du skulle önska att behandlas i *Sions Missionstidning*? Finns det frågor som du kanske länge har burit på, utan att ha ställt dem till någon?

Du kan skicka frågor under eget namn till redaktören (vesa.poyhtari@lff.fi, 044 217 5410) eller anonymt genom länken på LFF:s hemsida. Länken för anonyma frågor hittar du på adressen <https://www.lff.fi/lff-media/sions-missionstidning/>. LFF har i bönehusen teologer och predikanter med lång erfarenhet av kristet liv och god kännedom om Bibeln och Kristi lära. Tidningen skickar frågorna vidare till dessa predikanter och teologer. Vi vågar inte lova att varje fråga besvaras, utan kan också samla frågor av samma ämne till en större enhet för att besvara på bästa möjliga sätt.

Biskop Ivan tillsammans med deltagarna i Jaama kyrkas 30-årsjubileum.

30-årsjubileum i Jaama kyrka

RAPPORT FRÅN RESA TILL RYSSLAND 6-9.12.2024

SJÄLVSTÄNDIGHETSDAGEN, den 6 december 2024, inleddes en resa till Jaama, Kingisepp för att delta i Jaama kyrkas 30 års jubileum. En grupp på 7 personer bestående av Timo Kontio, Olof Snellman, Harry och Ritva Snellman samt Antero, Diana och Niklas Sihvonen deltog i resan.

Vi startade kl. 5.00 från Larsmo och fyllde på med resenärer från Källby. Resan gick bra och i god tid före kl. 12.30 var vi framme vid hamnen. Kl. 15.30 var båten framme i Tallin. Bilresan till Narva gick smärtfritt och vid 18.30-tiden var vi framme.

Kön till tullen var lång när vi kom till Narva. Vi hade bokat övernattning vid Narva hotell och hade växling av pengar på programmet. Man borde kanske ha bokat pengar på förhand eftersom det visade sig att ett bankkontor hade för lite pengar och kunde därmed inte hjälpa oss. Det andra kontoret växlade nog alla pengar men vägrade ge kvitton.

Lördag morgon ställde vi oss i kön till tullen redan kl. 5.00 på morgonen. Efter tre timmars väntan kändes det skönt att komma in i värmen. En del av oss kom

Kyrkoherden Anatoli leder
procession inför gudstjänsten.

igenom båda tullarna smärtfritt medan några fick stanna någon timme på extra förhör. Vid 13-tiden rysk tid kom vi till Jaama. Lördagens samling i kyrkan samlade 15–20 personer. Timo framförde hälsningar från Österbotten och kort efter samlades vi till mat. Det bjöds på knackkorv med sallad. Ritva och Harry tog ansvar för köket och serveringen. Olof, Timo och Anatoli besökte Kikkeri åldringshem på lördagkväll samtidigt som de förde hem tolken Leida.

Diana Sihvonen hade bokat rum på hotellet Green Force Profiaktornaja 2, nära Paavo och Lempis Repos hem. På söndag samlades vi till högmässa i kyrkan kl. 12.00. Biskop Laptev höll predikan. Till kyrkan hade samlats mycket folk och det var cirka 70 personer som åt den lunch som serverades efter mässan. Klockan 14 samlades vi för att fira kyrkans 30-årsjubileum. Biskop Laptev höll tal. Övriga som uppvak-

tade jubilarer var Viktor Vorontsov (Hatsina), Vladimir Bitkin (Kolppana), Alexei Kargaltsev, Timo Kontio, Leena Hyppönen, Ritva Snellman, Olof Snellman och Diana Sihvonen.

Vi övernattade ännu en natt på samma hotell och startade sedan mot tullen kl. 5.00 på morgonen. Vi kom igenom tullarna på mindre än en timme och returresan kunde genast inledas. Resan gick bra förutom att bilen krånglade en aning. En kylarslang läckte vätska så vi fick fylla på ett par gånger och vi reparerade tillfälligt den läckande slangen. Till Kållby återvände vi sent på kvällen den 9 december.

Vi upplevde resan som välsignad. Alla var tacksamma för att ha kunnat bidra på sitt sätt och vi var tacksamma till Gud för att han hade beskyddat vår färd. ✚

Resenärerna

En lokal kvartett sjunger.

De 150 deltagarna i det teologiska symposiet samlade till gruppfoto.

Kirkkokansas (Kyrkfolkets) teologiska symposium i Ryttylä 8–9.4.2025

GUDS FRID! Den 8–9 april 2025 var 150 deltagare från åtta olika väckelserörelser samlade till ett teologiskt symposium som behandlade det kyrkopolitiska läget och framtiden. Detta har aldrig tidigare hänt i Finland; det är till och med en märkbar händelse i kyrkohistorien. Från LFF var vi relativt många, cirka 15 stycken (däribland präster, predikanter och teologer). Alla väckelserörelser hade fått mandat att kalla flera representanter till symposiet.

Det var ett symposium med god kristen, luthersk undervisning om vad en kyrka är, och även undervisning om det särskilda och allmänna ämbetet. Vi fick också

en överblick över den kyrkliga situationen i Norden med fokus på Norge, men också väckelserörelsernas historiska utveckling i Finland. Det gavs också en allmän genomgång av de diskussioner som förts mellan väckelserörelsernas representanter inom STI och hur samarbetet har utvecklats under 2022–2025. Symposiet var väl förberett och alla väckelserörelserns representanter medverkade också i själva programmet på ett eller annat sätt.

När vi anlände till Ryttylä skrevs vi in och tilldelades sovplatser. De flesta av oss delade alltså inte rum med folk från den egna väckelsen, utan vi fick ta skeden i vack-

er hand och dela rum med personer som vi inte kände sedan tidigare. Tankarna går till ett förskriftskolläger för mer än tio år sedan, då jag inte kände många i mitt rum. Jag fick förmånen att dela rum med två trevliga finsktalande, varav en var representant från Raamattuopisto och en från SLEY. Förstås var det finska språket som gällde.

Under de två dagarna på det natursköna Ryttylä framkom reflektioner kring olika behov och utmaningar som väckelserörelserna har gemensamt. Alla diskussioner och undervisningar gick på finska, men det gick ändå relativt bra att hänga med, även om det ibland var svårare att snappa upp alla nyanser.

Det var mycket intressanta, förberedda talturer i föreläsningssalen och fina diskussionsinlägg. Ljudet i matsalen var under pauserna påtagligt, och man märkte att ämnena intresserade något oerhört. Vi fick även ta del av en särskilt intressant debatt med rubriken: »Pysymmekö kirkossa vai muodostammeko uuden?» («Stannar vi i kyrkan eller bildar vi en ny?»). Även om det framkom olika synpunkter och åsikter

**Vi får be för
vår evangelisk-
lutherska kyrka,
det kyrkopolitis-**

**ka läget och vårt land – att
Kristus skulle bli predikad
rent och klart, och att vi
skulle hålla oss till hans
ord oavsett vad som hän-
der.**

**Det var mycket
intressanta, för-
beredda talturer
i föreläsnings-**

**salen och fina diskussions-
inlägg. Ljudet i matsalen
var under pauserna påtag-
ligt, och man märkte att
ämnena intresserade något
oerhört.**

gällande brännande frågor, skedde det i en god, kamratlig anda. Man märkte att representanterna hade funderat mycket kring frågorna, och de uttryckte sig inte förhastat.

Det märktes på majoriteten av deltagarna att läget inom den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland är allvarligt i dag. Detta inte minst med tanke på biskoparnas beslut till kyrkomötet i maj, där nio av tio biskopar föreslår att två parallella syner på äktenskapet ska fogas till kyrkoordningen. Det innebär alltså att könsneutrala äktenskap ska få existera sida vid sida med den traditionella synen.

Vi får be för vår evangelisk-lutherska kyrka, det kyrkopolitiska läget och vårt land – att Kristus skulle bli predikad rent och klart, och att vi skulle hålla oss till hans ord oavsett vad som händer. Kristus har lovat vara med sin världsvida kyrka och sina troende, oavsett hur stormarna rasar och vågorna slår in över relingen. Vi får lita på att han vakar över oss, och vi får be om att han skulle öppna tidigare stängda dörrar. Må hans goda vilja ske!

Herren med! ✚

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Sommarmöte i Esse 11 – 13.7.2025

Tema: Guds Barmhärtighet

Fredag • Perjantai 11.7.2025

- 16.00 Inledningsmöte • Avausseurat
- 19.00 Möte • Seurat
- 22.00 Sångstund • Lauluilta

Lördag • Lauantai 12.7.2025

- 10.00 Möte • Seurat
- 13.00 Möte • Seurat
- 14.30 Möte • Seurat
- 18.00 Tvåspråkig nattvardsmässa
- 21.00 Sångstund • Lauluilta
- 22.30 Ungdomssamling • Nuortenilta

Söndag • Sunnuntai 13.7.2025

- 10.00 Tvåspråkig Gudstjänst i tältet
- 12.00 Möte • Seurat
- 14.15 Sångstund för barnen i mötestältet
 - Lasten lauluhetki seuratellassa
- 15.15 Möte • Seurat
- 18.00 Avslutning • Päätösseurat

- Mötesradio – Seuraradio 98,0 Mhz
- Mötet kan även avlyssnas via internet (www.lff.fi). Seurat voi myös kuunnella internetin kautta (www.lff.fi).
- Mötet är tvåspråkigt, alla tal tolkas till finska eller svenska, separat tolkning till engelska.
- Seurojen tilaisuudet ovat kaksikielisiä ja tulkataan joko suomeksi tai ruotsiksi. Erillinen tulkkaus englanniksi.

Välkommen! Tervetuloa! Welcome!

Kandidatexamen i teologi från Helsingfors eller Göteborg

Ansökning till **Suomen teologinen instituutti** (STI) bibeltroende kandidatexamen i teologi har öppnats. STI erbjuder möjlighet att studera en engelskspråkig examen (bachelor) i STI i samarbete med norska Fjellhaug International University College (FIUC). Examen är en europeisk högskoleexamen och ger möjlighet till fortsatta magisterstudier vid olika universitet. Det är möjligt att få statligt studiestöd. Undervisningen sker i Helsingfors campus på engelska och finska. Studier via internet är också möjliga. Tentamen görs på engelska.

Om du hellre vill studera på svenska erbjuder **Församlingsfakulteten i Göteborg** (FFG) samma examen, även de i samarbete med ovan nämnda FIUC. Undervisning på engelska och svenska, tentamen på engelska. FFG är STI:s systerorganisationen i Sverige.

För mer info, se sti.fi eller ffg.se.

Sions Missionstidning söker nya medarbetare

Sammanställandet av *Sions Missions-tidning* är ett stort lagarbete, där många olika förmågor och kunskaper behövs. Just nu efterlyses såväl korrekturläsare som fotografer.

Korrekturläsarna granskar texterna innan ombrytningen i syfte att förbättra läsbarheten och eliminera olika typer av skrivfel.

Fotograferna bidrar med bilder som kan användas i tidningen. Motivet kan vara exempelvis djur och natur, kyrkor och bönehus samt människor (observera dock att människor som kan kännas igen bör ge tillåtelse till att sådana bilder används).

För mer information och anmälan om intresse, kontakta redaktör Vesa Pöyhtäri (+358 44 217 5410, vesa.poyhtari@lff.fi).

Tvåspråkiga sommarmöten

Tvåspråkigt sommarmöte ordnas i Ylivieska 27–29.6. i Suvannon kappeli (Renssulantie 12). Välkommen!

Tvåspråkigt sommarmöte ordnas om Gud så vill i **Juhonpieti/Erkheikki** 25–27.7.2025. Mötena inleds kl. 12 på fredagen den 25 juli. Det kommer att finnas uppställningsplats för husvagnar och husbilar men inte tillgång till el förutom vid speciella behov. Mer information: www.kyrktoget.se/juhonpieti-erkheikki.fridsforbund. Alla är hjärtligt välkomna!

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 45 euro

Gåvoprenumeration: 25 euro

Sverige

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 48 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Medan han ännu talade kom ett lysande
moln och sänkte sig över dem. Och en röst
ur molnet sade: »Han är min älskade Son.
I honom har jag min glädje.
Lyssna till honom!«

Matteusevangeliet 17:5

